

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 825/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

455/2009. (XII. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **budapesti lakos panaszos**¹ 2009. szeptember 15-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2009. december 16-án – dr. Kaltenbach Jenő elnök, testületi tag és dr. Juhász Imre elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén **született állásfoglalását**

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2009. szeptember 5-én foganatosított rendőri intézkedések és kényszerítő eszköz alkalmazások miatt 2009. szeptember 14-én terjesztette elő panaszát, és kérte, hogy azt a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszbeadvány szerint a panaszos 2009. szeptember 5-én 17 óra 45 perc körül Budapesten, a VIII. kerület egyik terén tartózkodott, amikor minden előzetes ok és értesítés nélkül 6-8 rendőr rátámadt, a földre lökték, megbilincseltek. A panaszost hosszabb ideig az úttesten hason fekvé tartották, a földön a ruházatát és a táskáját átkutatták.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos szerint az őt megtámadó rendőrök egyike videokamerát is használt az intézkedés során, és róla felvételt készített. Ez a rendőri magatartás riadalmat és félelmet keltett a panaszosban és a környéken tartózkodó békés járókelőkben.

A panaszos adatait az intézkedő rendőrök egyike ismeretlen okból RK lapon rögzítette.

A panaszost kábelkötöző műanyag bilincsel bilincselték meg, majd először a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányságra, onnan pedig a BRFK Gyorskocsi utcai épületébe szállították.

A panaszossal szemben a rendőrségi épületekben tartózkodása ideje alatt – orvosi vizsgálatán kívül – semmilyen érdemi intézkedés nem történt, jegyzőkönyvet sem vettek fel, ami indokoltta tehetné volna a fogvatartását. A panaszos sérelmezte, hogy indokoltatlanul hosszú ideig várákoztatták, amelyet követően, csak 23 óra 46 perckor engedték szabadon. Ekkor kapott egy rendőr által aláírt nyomtatványt, ami a nyomozó ügyészség Belgrád rakparti épületébe történő idézésről szólt. Az idézés szerint a panaszost hivatalos személy elleni erőszak miatt kívánták kihallgatni.

A panaszos az elfogása, illetve a rendőrségre történő előállítására kapcsán sérelmesnek tartotta, hogy nem közölték vele annak okát, és arról utóbb, a Gyorskocsi utcai épületben sem tájékoztatták. Az előállítása valószínű okáról csak az idézésben szerzett tudomást, amellyel kapcsolatban azonban előadta, hogy bűncselekmény gyanújára okot adó magatartást nem tanúsított.

A hivatalos személy elleni erőszak gyanújával kapcsolatban a panaszos utalt arra beadványában, hogy annak nyomozása – ismeretei szerint – ügyészségi hatáskörbe tartozik, ezért nem érti, hogy miért nem egy ügyészségi nyomozó gyanúsította meg, miért egy rendőr írta meg a nyomozó ügyészség kihallgatására szóló idézést.

A panaszos emberi méltóságának, személyes szabadságának, mozgásszabadságának és személyi biztonságának, személyes adatainak védelméhez való jogának és tulajdonhoz való jogának sérelmét okozónak tartja a panaszolt rendőri intézkedéseket.

A panaszos kérte panaszának kivizsgálását, továbbá azt, hogy a Testület szerezzé be a kitöltött RK lapot, valamint a sérelmére elkövetett hivatali bűncselekményt rögzítő, rendőrség által készített videofelvételt.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől, egyrészt arról, hogy sort került-e a kérdéses helyszínen és időpontban fokozott ellenőrzés elrendelésére; másrészt a panaszossal szembeni intézkedéssel, valamint az azt fogantató rendőrök személyével kapcsolatban.

A Testület továbbá tájékozódott a rendőrség honlapján, hogy a megjelölt napon milyen rendezvények kerültek megrendezésre a fővárosban, illetve, hogy azzal összefüggésben a rendőrség milyen intézkedéseket rendelt el.

1) A BRFK Kommunikációs Osztálya a rendőrség hivatalos honlapján 2009. szeptember 5-én 10 óra 30 perckor közleményt jelentetett meg (http://www.police.hu/friss/BRF-20090831_23.html?query=Sziv%C3%A1rv%C3%A1ny), amely szerint aznap a Szivárvány Misszió Alapítvány által bejelentett és a Budapesti Rendőr-főkapitányság által tudomásul vett – a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó – demonstrációra kerül sor a fővárosban. A közlemény szerint a vonulások rendezvény a Budapest, XIV. kerület Andrássy úton halad az V. kerület Erzsébet térre.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság egyúttal felhívta a fővárosban lakók figyelmét az aznapi jelentős forgalomkorlátozási intézkedésekre is.

2) A rendezvény miatt Budapest rendőrfőkapitánya a 01000/46739/2009. ált. számú egyedi utasításával fokozott ellenőrzést rendelt el 2009. szeptember 5-én 6 órától 2009. szeptember 6-án 6 óráig Budapest V., VI., VIII. és XIV. kerület teljes területére.

Az utasítás szerint a végrehajtásba beosztott rendőri állomány feladata a rendezvényekre érkezők és a helyszínen tartózkodók figyelemmel kísérése, az esetleges jogsértések kialakulásának megakadályozása, és annak keretében szűrőpróbaszerű igazoltatások, ruházat- és csomagátvizsgálások végrehajtása volt. A központi biztosításba beosztott egyenruhás rendőri állomány feladata pedig az volt, hogy az Rtv. 13. §-a alapján, illetve kérésre közreműködjön az esetlegesen megbomlott rend helyreállításában, és a szükséges intézkedések végrehajtása jogsértések esetén.

Az egyedi utasítás indokolásában foglaltak szerint a megjelölt területekre és napokra vonatkozóan bejelentett rendezvényre jelentős számú ember megjelenését prognosztizáltak, illetve a rendezvények miatt ellentétes érzelmű, illetve nézeteket valló csoportok megjelenését is valószínűsítették. A rendezvényekkel érintett helyszíneken ezért indokolt a személy- és gépjárműforgalom fokozott ellenőrzése a demonstratív tömegrendezvények biztosítása és a gyülekezési jogokkal élők biztonságának garantálása érdekében.

3) A BRFK Kommunikációs Osztálya 2009. szeptember 4-én, 13 óra 49 perckor a rendőrség honlapján közleményt adott ki arról, hogy Budapest Rendőrfőkapitánya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 30. §-a alapján fokozott ellenőrzést rendelt el a megjelölt időszakokra és a megjelölt kerületek teljes területére, amelynek „célja a közbiztonságot veszélyeztető cselekmények, események megelőzése, megakadályozása. Az ellenőrzés keretében a rendőrség személyeket igazoltathat, ruházatukat, járműüket átvizsgálhatja, a közbiztonságra veszélyt jelentő eszközöket, anyagokat lefoglalhatja, illetve azoknak a rendezvény, esemény helyszínére történő bevitelét megtilthatja.” A közleményben szerepel továbbá, hogy a „fokozott ellenőrzés bevezetésével lehetőség nyílik arra, hogy a gyanús, feltehetően

bűncselekményt vagy szabálysértést elkövetni szándékozó személyeket a rendőrség intézkedés alá vonjon. A BRFK mindent megtesz annak érdekében, hogy a fokozott ellenőrzés a békésen demonstrálókat és az állampolgárokat ne zavarja, célja kizárólag a jogsértő cselekmények megelőzése, illetve megakadályozása.” (http://www.police.hu/friss/BRF-20090904_25.html?query=fokozott)

4) Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatának tájékoztatása szerint a panaszossal szemben a BRFK és a Készenléti Rendőrség rendőrei intézkedtek.

Az ORFK Ellenőrzési Szolgálata továbbította a BRFK Hivatala és a Készenléti Rendőrség válaszlevelét, valamint az alábbi dokumentumokat bocsátotta a Testület rendelkezésére:

- a BRFK XIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr-Járőrszolgálati Alosztály 2009. szeptember 5-én készült jelentését az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról, és az ahhoz kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás eredményét,
- a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolást,
- a BRFK XIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának állományába tartozó r. törzsőrmester által 2009. október 22-én tett jelentés-kiegészítést, a panaszossal szembeni rendőri intézkedés körülményeiről,
- a BRFK III. id. Észak-pesti század parancsnoka, a BRFK IV. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának vezetője által 2009. szeptember 5. napján készített parancsnoki kivizsgálásáról szóló jelentését,
- a Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság I. Bevetési Főosztály I. Bevetési Osztály állományába tartozó r. őrmester által 2009. november 5-én készített jelentését,
- 2 db CD felvételt a 2009. szeptember 5-én a panaszban megjelölt téren 17 órától 19 óráig foganatosított rendőri intézkedésekről.

A rendőrségi iratok alapján megállapítást nyert, hogy a panaszolt intézkedést a BRFK XIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának r. törzsőrmestere foganatosította; ugyanakkor a megkeresett, a Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság I. Bevetési Főosztály I. Bevetési Osztály állományába tartozó r. őrmester nem vett részt a panaszolt intézkedésben.

A BRFK Hivatalának vezetője tájékoztatta a Testületet arról, hogy a panaszos 2009. szeptember 5-én 18 óra 35 perckor került a BRFK Központi Fogda Gyorskocsi utcai objektumába, hivatalos személy elleni erőszak büntettének elkövetése miatt. A panaszos orvosi vizsgálatára 19 óra 40 perckor került sor, majd 20 óra 20 perckor került az előállító helyiségbe elhelyezésre, ahonnan 23 óra 46 perckor a BRFK Gazdaságvédelmi Főosztály Vagyonvédelmi Osztály által lett szabadítva.

A Vagyonvédelmi Osztályon nem került sor a panaszos kihallgatására és egyéb eljárási cselekmény foganatosítására, tekintettel arra, hogy az általa elkövetett cselekmény vizsgálata a Budapesti Nyomozó Ügyészség hatáskörébe tartozik. A

gyanúsítottként történő kihallgatásról szóló idézés kibocsátására a Budapesti Nyomozó Ügyészség jelen levő képviselőjének kérése alapján került sor.

A BRFK Hivatala vezetőjének tájékoztatása szerint a Budapesti Nyomozó Ügyészség a panaszossal szemben X. sz. alatt hivatalos személy elleni erőszak büntetvények elkövetése miatt büntetőeljárást folytat.

A tájékoztató levél szerint továbbá a panaszossal szembeni konkrét rendőri intézkedéssel kapcsolatban a BRFK nem rendelkezik felvétellel, ugyanakkor megküldött két CD lemezt, amelyek a 2009. szeptember 5-én 17 és 19 óra közötti, a téren fogatosított rendőri intézkedésekről készült felvételeket tartalmazzák.

5) A panaszossal szemben intézkedő r. törzsőrmester és egy (szintén r. törzsőrmester) társa által készített, az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint ők a BRFK rendészeti helyettesének 01000-46891/2009. sz. berendelője alapján csapateros tevékenységben vettek részt Budapest területén, a Kinizsi 310 hívónevű szakaszban. A Kinizsi 300 utasítására a rendőrök megjelentek a panaszban megjelölt területen, mert bejelentés érkezett onnan egy nagyobb csoportosulásról.

A rendőröket a helyszínen Rendész 2 utasította, hogy a csoport tagjait igazoltassák, a személyekkel szemben szükség esetén ruházat- és csomagátvizsgálatot hajtsanak végre. Ekkor észlelték, hogy az eligazítás helyétől kb. 20 méterre a többi igazoltató rendőr felé több kisebb csoport indult meg. A r. törzsőrmester az intézkedő rendőrök felé sietett, akik közül az egyik közölte, hogy a panaszos „megtámadta a rendőröket”.

A r. törzsőrmester a panaszost megállásra szólította fel, aminek a panaszos nem tett eleget, hanem a r. törzsőrmesterrel szemben elhelyezkedve hátrált. Kb. 5 méter után, újabb felszólítást követően a panaszos hátán levő katonai táská vállpántját a rendőr megfogta, amivel maga elé kezdte húzni a panaszost, aki akkor már aktív ellenszegülést tanúsított. A testi kényszer ilyen jellegű alkalmazása azonban nem vezetett eredményre, ezért azt követően a r. törzsőrmester háta mögül érkező rendőrtársak segítségével sikerült a panaszost a földre vinni. A r. törzsőrmester a panaszos kezét a földön hátra helyzetbe bilincselte.

A panaszost a rendőr a tömegből kivezette, azt követően ruházat- és csomagátvizsgálatot hajtott végre nála, amelynek során táskájából előkerült a panaszos személyazonosító igazolványa.

A r. törzsőrmestert a Készenléti Rendőrség I. Bevetési Főosztály I. Bevetési Osztály r. őrmestere tájékoztatta arról, hogy a panaszos lefogta az ő bal kezét, amelyben gázsóró készülék volt, a másik kezét pedig a panaszos ökolbe szorította és megpróbálta őt megütni, amit a r. őrmester egy elsöprő mozdulattal elhárított, és amikor a r. törzsőrmester és társa odaértek a cselekményhez, a panaszos elengedte a r. őrmester kezét és hátrálni kezdett.

Az eseményt Kinizsi 311 jelentette Kinizsi 300-nak és az előállításhoz szállító járművet kért a helyszínrre.

A panaszos a vele szemben intézkedő rendőr kérdésére úgy nyilatkozott, hogy sérülést nem szenvedett, nem igényel orvosi ellátást.

A jelentés szerint a panaszossal szembeni intézkedésről nem készült kép- és hangfelvétel.

18 óra 5 perckor érkezett a helyszínrre szolgálati gépkocsival egy r. főtörzsőrmester, aki a panaszost először a Budapest VIII. Kerületi Rendőrkapitányságra, majd onnan a Budapest Gyorskocsi utcai rendőrségi objektumba szállította.

Az intézkedő r. törzsőrmester a panaszos személyi adatait a Központi Körözési Nyilvántartóban ellenőrizte, amelyben nem szerepelt.

A rendőri jelentés szerint a panaszos igazoltatása az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1. fordulata alapján történt; az Rtv. 47. §-a alapján vele szemben testi kényszer, az Rtv. 48. §-ának b), c) és d) pontja alapján [támadás megakadályozása, szökés megakadályozása és ellenszegülés megtörésére érdekében] bilincs alkalmazására került sor. Ez utóbbi 17 óra 48 perctől 18 óra 35 percig tartott, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 60. §-ának (4) bekezdés b) pontja alapján a kezek hátra bilincselésével. A bilincseléssel a panaszosnak sérülése nem keletkezett.

A panaszos átvizsgálására az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése alapján került sor, azt követően pedig az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján [bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy] előállításra került.

A jelentés szerint a panaszos hozzátartozója, illetve más személy kiértesítését – az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése alapján – nem kérte, ugyanakkor az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót, és az előállító helyiségben történő elhelyezésével kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatót megkapta. Az előállítás idejéről szóló igazolás utóbb került kiadásra.

6) Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az igazoltatás, a panaszos átvizsgálása és az előállítás jogszerű és szakszerű; a kényszerítő eszközök alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

7) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint az előállítás 2009. szeptember 5-én 17 óra 45 perctől 23 óra 46 percig tartott. A panaszos az igazolás egy példányának átvételét aláírásával tanúsította.

8) A panaszossal szemben intézkedő r. törzsőrmester jelentés-kiegészítést készített a panaszossal szembeni rendőri intézkedés körülményeiről, amely szintén azt

tartalmazza, hogy a rendőr az eligazítást követően azt látta, hogy tőle kb. 20 méterre, az igazoltató rendőrök felé megindult egy kisebb csoportosulás. A r. törzsőrmester odasietett, és az egyik intézkedő rendőr közölte vele, hogy a panaszos – akire rámutatott – megtámadta a rendőröket. A panaszos folyamatosan hátrált, megállásra és személyazonosságára igazolására szólította fel a rendőr, amelynek azonban nem tett eleget, az újbóli felszólítás ellenére sem.

A r. törzsőrmester az adatainak és az igazoltatás okának, tényének és céljának közlését az intézkedés megkezdése előtt nem közölte, mert úgy ítélte meg, hogy az az intézkedés eredményességére nézve, a késedelem miatt veszéllyel járt volna.

A jelentés-kiegészítés szerint a panaszos földre vitelét követően, kezeinek hátra bilincselése előtt a kényszerítő eszköz használatára történő figyelmeztetés megtörtént; továbbá a r. törzsőrmester az intézkedés során mindvégig határozottan és nyugodt hangnemben beszélt a panaszossal.

9) A BRFK IV. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya vezetőjének kivizsgálásról szóló jelentése az előzőekben foglaltakhoz képest az alábbiakat tartalmazza.

Az osztályvezető r. főhadnagy 2009. szeptember 5-én a BRFK III. id. Észak-pesti csapatszolgálati század parancsnokaként teljesített szolgálatot. 17 óra 50 perckor az első szakasz parancsnoka jelentette, hogy az alárendeltségében szolgálatot teljesítő két r. törzsőrmester hivatalos személy elleni erőszak gyanúja miatt személyes szabadságot korlátozó intézkedést fogadosított a panaszossal szemben.

A személyes szabadságot korlátozó intézkedés eredményes befejezése érdekében az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszert alkalmaztak, mivel a felszólítás ellenére sem hajlandó alávetni magát az intézkedésnek. A testi kényszer alkalmazása nem bizonyult elegendőnek, mivel a panaszos továbbra is aktív ellenszegülést tanúsított. Ekkor az intézkedő rendőrök földre vitelt és – az Rtv. 48. § b), c) és d) pontjai alapján – hátrabilincselést alkalmaztak oly módon, hogy bal kezénél fogva földre vitték és hátra helyzetben megbilincseltek. A kényszerítő eszköz alkalmazások eredményre vezettek, a panaszos ellenszegülése megtört, további támadásra nem volt lehetősége. A bilincs 17 óra 48 perctől 18 óra 38 volt a panaszoson, azt folyamatosan ellenőrizték. A kényszerítő eszköz alkalmazása sérülést nem okozott a panaszosnak, anyagi kár nem keletkezett, panaszt nem terjesztett elő a panaszos.

A kivizsgálás során a parancsnok – a rendelkezésére álló adatok alapján – a megállapította, hogy az alkalmazott kényszerítő eszközök a törvényi felhatalmazásnak és az arányosság elvének (Rtv. 15. §) megfeleltek, illetve szakszerűen kerültek alkalmazásra.

10) A Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság I. Bevetési Főosztály I. Bevetési Osztály állományába tartozó r. őrmester jelentése azt tartalmazza, hogy 2009. szeptember 5-én a Meleg Méltóság Menete rendezvényén rendőri biztosítással

kapcsolatos feladatot hajtott végre. A szolgálat teljesítése során a beadványban megjelölt téren a r. őrmester csoportjával egy személyt vont rendőri intézkedés alá, aki válaszreakcióként elrohant, de pár méter után a r. őrmester társai utolérték.

A jelentés szerint a téren ellenséges érzelmű tömeg tartózkodott, ezért az intézkedést körkörös védelmi alakzatban biztosították a rendőrök, amiben a r. őrmester biztosító szerepet töltött be. Ekkor a tömegből a panaszos a rendőr elé lépett, és lefogta annak bal kezét, másik kezét pedig a r. őrmester feje irányába ütésre emelte. A r. őrmester a panaszos lendületben levő kezét elsodorta, és rendőr kollegáival közölte, hogy meg akarta őt támadni a panaszos. Ezt követően az odaérkezett rendőrök vonták intézkedés alá a panaszost.

A jelentés szerint a r. őrmester nem kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, ezért nem közölte vele adatait sem.

A r. őrmester továbbá úgy nyilatkozott, hogy a segítségére érkező rendőrök „egyértelműen határozottan nyugodtan” szólították fel a panaszost, hogy vesse alá magát a rendőri intézkedésnek, aminek azonban ő aktívan ellenszegült. Emiatt a panaszost földre vitték, majd kezeit hátra helyzetben megbilincseltek. A rendőrök és a panaszos az intézkedés során a r. őrmestertől hallótávolságon kívülre kerültek, ezért az első felszólításukon túlmenően mást az intézkedésből nem hallott.

Mivel a r. őrmesternek a folyamatban levő intézkedésüket kellett továbbra is biztosítani egy esetleges újabb támadástól, ezért a továbbiakban saját feladatára koncentrált, azonban amit a segítségére érkező rendőr kollegák intézkedéséből látott, az – álláspontja szerint – nem volt megalázó, és az arányosság kereteit túllépő jellegű.

11) A BRFK a Testület rendelkezésére bocsátott CD felvételeket gondosan megtekintette. A felvételek a 2009. szeptember 5-én 17 és 19 óra között a téren és a környékbeli utcákban elhelyezett mozgó vezetési pontjainak kamerái által rögzített eseményeket tartalmazzák: igazoltatásokat, ruházat- és csomagátvizsgálásokat, illetve a fentebb ismertetett jelentésekben is említett, mintegy 40 főből álló csoportosulást, amely 17 óra 43 perc körüli időben a N. utca irányából szaladt a tér irányába. Az eseményeket rögzítő kamerával felszerelt rendőrségi gépkocsi egy másik utcában tartózkodott, ezért mire bekanyarodott a térre, csupán annyi látható, hogy ott rendőri intézkedés folyik: körkörös alakzatban állnak a rendőrök. Azt azonban a felvételtől nem lehet megállapítani, hogy kivel (kikkel) szemben intézkednek, továbbá hang nem hallható.

A felvételeken a panaszossal szemben fogatosított intézkedés nem látható.

III.

A Testület a panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszos igazoltatásának, adatai rögzítésének, átvizsgálásának; továbbá a vele szemben alkalmazott kényszerítő eszközöknek (testi kényszer, bilincs alkalmazása), valamint az előállításnak a jogszerűségét és indokoltságát.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések, illetve a kényszerítő eszközök alkalmazása érintették a panaszos személyi szabadsághoz való jogát, a személyes adatok védelméhez való jogát, az emberi méltósághoz való jog részét képező személyi integritáshoz való jogát az alább írtaknak megfelelően.

1) A Testület rendelkezésére bocsátott egyedi utasítás szerint a megrendezésre kerülő vonulós rendezvény biztosítása – és az esetlegesen kialakuló jogsértések megakadályozása – érdekében Budapest rendőrfőkapitánya fokozott ellenőrzést rendelt el 2009. szeptember 5-én 6 órától 2009. szeptember 6-án 6 óráig Budapest V., VI., VIII. és XIV. kerület teljes területére.

A Testület megállapítása a szerint – tekintettel arra, hogy a közelmúlt tapasztalataiból kiindulva alappal lehetett számítani a rendbontók megjelenésére, a rendőrség indokoltan rendelt el fokozott ellenőrzést.

A Szolgálati Szabályzat 39. §-ának (1) bekezdése meghatározza a fokozott ellenőrzés fogalmát: összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalom illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják.

Az Rtv. 30. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja. A rendőrség ezen célok elérése érdekében továbbá épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat. A ruházat- és csomagátvizsgálás lehetőségét a Szolgálati Szabályzat 40. §-ának (2) bekezdés b) pontja is rögzíti.

A Testület megállapítása szerint a Budapest egyes kerületeiben elrendelt fokozott ellenőrzés indokoltnak tekinthető, amit az egyes tömegdemonstrációk megrendezése során az elmúlt időszak tapasztalatai is alátámasztanak.

2) A panaszossal szemben foganatosított intézkedésekkel kapcsolatban a Testület az alábbiak szerint foglalt állást.

a) A panaszos sérelmezte a szolgálati fellépés módját, azt, hogy „minden előzetes ok és értesítés nélkül” intézkedtek vele szemben a rendőrök.

A Testület ezzel összefüggésben utal az Rtv. 20. §-ára, ami a rendőri intézkedés során a rendőr azonosítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. A szabályozásnak az a célja, hogy a rendőri intézkedések, eljárások során minden esetben kétséget kizáróan azonosítani lehessen az eljáró rendőrt. Ennek ugyanakkor nem lehet olyan hatása, hogy az intézkedést akadályozza. A 20. § (1) bekezdése szerint a rendőrt intézkedése során vagy az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt, minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni. Ugyancsak köteles a rendőr az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről.

A Szolgálati Szabályzat 4. §-a részletezi a szolgálati fellépés módját. A 4. § (1) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr továbbá az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

A Testület a panaszos állításával szemben a rendőrségi dokumentumokban foglaltakat találta meggyőzőbbnek, mert az azokban foglalt különböző nyilatkozatok tartalma egymást kiegészítette, erősítette.

Jelen panaszügyben a rendőri jelentésekből egyértelműen kitűnik, hogy volt olyan körülmény, ami a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztette volna: azonnali fellépésre volt szükség a rendőrrel szembeni támadás megakadályozása érdekében, ezért a Testület elfogadta a panaszossal szemben intézkedő r. törzsrőrmesternek az arra vonatkozó indokát, hogy adatainak és az igazoltatás okának, tényének és céljának közlését az intézkedés megkezdése előtt azért nem közölte, mert úgy ítélte meg, hogy az az intézkedés eredményességére nézve – a késedelem miatt – veszéllyel járt volna.

A Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság I. Bevetési Főosztály I. Bevetési Osztály állományába tartozó r. őrmester – akivel szemben a panaszos támadólag lépett fel – ugyanakkor nem kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, ezért adatainak közlésére ő az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat idézett rendelkezései szerint nem volt köteles.

A Testület ezért megállapította, hogy az intézkedő rendőr az Rtv. 20. §-ában foglalt kivételt jelentő szabály megtartásával járt el, amelynek következtében nem sérült a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a

továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezetett tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A panaszos igazoltatásának jogszerűsége és adatainak rögzítése tekintetében a Testület az alábbiak szerint foglalt állást.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A rendőri jelentés szerint a panaszos igazoltatására az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1. fordulata alapján – közrendvédelmi okból – került sor. A Testület megállapítása szerint – az iratokból kitűnően – ugyanakkor az igazoltatás bűnüldözési célból történő foganatosítása is indokoltnak tekinthető.

A Testület a panaszos állításával szemben a rendőrségi iratokban foglalt azon – több, egybevágó – állítást tartotta meggyőzőbbnek, mely szerint a panaszos támadó magatartást tanúsított.

Az Rtv. 29. §-ának (2) bekezdése értelmében továbbá az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni.

Nem derült ki a panaszos előadásából, hogy eleget tett-e az igazolásra vonatkozó felhívásnak, mivel a panaszbeadványban az szerepel, hogy őt a rendőrök „megtámadták”. A rendőrségi dokumentumok ugyanakkor egybevágóan abban a tekintetben, hogy a panaszos nem vetette alá magát a rendőri intézkedésnek, hanem aktívan ellenszegült, ezért a személyazonosító igazolványa is csak a ruházatátvizsgálás során került elő.

A panaszos sérelmezte, hogy adatait RK lapon rögzítették, amellyel összefüggésben a Testület az alábbiakat jegyzi meg.

Az Rtv. 29. §-ának (3) bekezdése szerint az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát, amennyiben az további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják.

A panaszossal szemben – az iratokból kitűnően – további intézkedés történt, illetve vele szemben büntetőeljárás indult, amelyek egyaránt okot adtak adatainak rögzítésére.

A Testület megállapítása szerint az igazoltatás és a panaszos adatainak rögzítése jogszerűen történt, ezért az intézkedések nem sértették a panaszosnak az Alkotmány 59. §-ának (1) bekezdésében biztosított személyes adatok védelméhez való jogát.

c) A panaszos beadványában sérelmezte a kényszerítő eszközök alkalmazását, nevezetesen azt, hogy őt földre lökték és megbilincseltek.

A panaszossal szembeni testi kényszer és bilincs alkalmazásának jogszerűsége, szükségessége és arányossága tekintetében a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – az intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat 58. §-ának (2) bekezdése meghatározza, hogy mit kell a kényszerítő eszközök alkalmazása során ellenszegülésnek tekinteni: azt a célzatos, fizikai erő kifejtéssel járó tevékenységet, amely a rendőrt jogszerű intézkedésének megkezdésében, folytatásában vagy befejezésében akadályozza, így különösen, ha valaki élet, testi épség elleni fenyegetéssel vagy fizikai erőszakkal akadályozza, hogy a rendőr valahová belépjen, valahol tartózkodjon, valahonnan távozzon, valakit személyes szabadságában korlátozzon, illetőleg valakivel szemben intézkedést foganatosítson. A Szolgálati Szabályzat 59. §-ának (1) bekezdése értelmében továbbá testi kényszert akkor kell alkalmazni, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

Jelen panaszügyben a Testület a rendőrség részéről adott nyilatkozatokat fogadta el, amelyek szerint a panaszos támadó jellegű magatartást tanúsított, illetve az annak abbahagyására történő felszólítás ellenére aktív ellenszegülést tanúsított. Ezen körülmények miatt indokoltnak tekinthető a testi kényszer alkalmazása.

Az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elvei között kerül rögzítésre az arányosság követelménye (15. §) és a kényszerítő eszközök alkalmazásának közös elveiről szóló rendelkezés (16. §). Az Rtv. 15. §-a értelmében a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Az Rtv. 16. §-a pedig kimondja, hogy a rendőr kényszerítő eszközt a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén és az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Jelen ügyben a Testület a panaszos magatartása tekintetében – figyelemmel arra is, hogy vele szemben büntetőeljárás is indult hivatalos személy elleni erőszak bűntette miatt – a rendőrségi iratokban foglaltakat vette alapul. Ez alapján pedig a Testület álláspontja szerint arányosnak tekinthető az, hogy a panaszossal szemben az ellenszegülés megtöréséhez a megfogás (lefogás) elégtelensége miatt a panaszost földre vitték, majd a kar hátra feszítésének taktikai módszerével megbilincseltek a rendőrök.

A panaszossal szemben történt bilincselés tekintetében a Testület az alábbiak szerint foglalt állást.

Az Rtv. 48. §-a szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának megakadályozására, támadásának megakadályozására, szökésének megakadályozására vagy ellenszegülésének megtörésére.

A bilincselés szabályait a Szolgálati Szabályzat 60. §-a részletezi. Annak (1) bekezdése példálózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának esetköreit: bilincs alkalmazása különösen azzal szemben indokolt, aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, vagy aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, illetve az intézkedésben közreműködőt megtámadja, akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, aki önkárosító magatartást tanúsít, vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget.

A Testület megállapítása szerint – a rendőrségi dokumentumokban írtakat elfogadva – megfelelően hivatkoztak a rendőrök a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésben az Rtv. 48. §-ának b), c) és d) pontja szerinti okra. A Testület a rendőrségi dokumentumok alapján arra következtetett ugyanis, hogy a panaszos erőszakos magatartást tanúsított egy rendőrrel szemben, támadni próbált, majd – meglátva a többi, felé közeledő rendőrt – hátrálni kezdett, illetve ellenszegült a rendőri intézkedésnek. A konkrét esetben a bilincs alkalmazása a Szolgálati Szabályzat 60. § (1) bekezdésének több pontja alapján is indokoltnak tekinthető.

Tekintettel arra, hogy a bilincselést testi kényszer előzte meg, a kényszerítő eszköz alkalmazása megfelelt a Szolgálati Szabályzat 60. §-ának (6) bekezdés a) pontjában foglaltaknak is. Ezen rendelkezés első fordulata szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor. Arra figyelemmel továbbá, hogy a panaszos támadó magatartást tanúsított, jogszerűnek minősült a fekvő helyzetben történő megbilincselése is. A Szolgálati Szabályzat 60. §-ának (7) bekezdése szerint nem minősül embertelen, megalázó bánásmódnak a személy fekvő helyzetben történő megbilincselése, ha arra támadása vagy erőszakos magatartása miatt került sor.

A Testület megállapítása szerint a bilincs alkalmazása is szükséges és arányos volt a konkrét esetben, ezért a kényszerítő eszközök alkalmazása érintette a panaszosnak az Alkotmány 54. §-a (1) bekezdésében szabályozott emberi méltósághoz való jogát, azonban azok a Testület megállapítása szerint jogszerűen történtek, illetve azok nem ütköztek az Alkotmány 54. §-ának (2) bekezdése szerinti kegyetlen, embertelen, megalázó elbánás tilalmába.

d) A panaszos sérelmezte ruházatának és csomagjának átvizsgálását is, amit a földön fekvő hajtottak végre rajta a rendőrök.

A rendőri jelentés szerint ezzel szemben a panaszos ruházatának a tömegből kivezetése után került sor, az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése alapján.

A megjelölt törvényi rendelkezés szerint, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

A Testület álláspontja szerint, a rendőrségi iratok alapján, az átvizsgálás törvényi indoka helyesen az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése lett volna, amely szerint a rendőr az igazoltatott személy ruházatát [...] átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

Az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés ugyanis azt tartalmazza, hogy a testi kényszer alkalmazását követően, a tömegből kivezette hajtottak végre a panaszosnál a ruházat- és csomagátvizsgálást, melynek során táskájából előkerült a személyazonosító igazolványa, a támadásra vagy önvészély okozására alkalmas tárgy megtalálásával kapcsolatban a jelentés nem tartalmaz információt.

A Testület által megjelölt törvényhely szerint ugyanakkor az intézkedés a konkrét esetben okszerű és törvényes volt: arra a személyazonosság megállapítása és bűncselekmény elkövetésének gyanúja egyaránt törvényes átvizsgálási okot szolgáltatott.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a ruházat és a csomag átvizsgálása nem sértette a panaszosnak a magántitokhoz, a személyes adatok védelméhez és az emberi méltósághoz való jogát.

e) A panaszos előállítása kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 33. §-ának (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az előállítás okait, amelyek közül az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontját jelölték meg, amely szerint előállítható az, aki a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 229. §-ának (1) bekezdése szerint hivatalos személy elleni erőszak büntettét valósítja meg az, aki a hivatalos személyt [...] jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozza, intézkedésre kényszeríti, vagy eljárása alatt, illetőleg emiatt bántalmazza.

Jelen esetben a panaszossal szemben – a rendőrségi dokumentumok alapján – a hivatalos személy elleni erőszak büntettének gyanúja miatt fogatosították a személyi szabadságot korlátozó intézkedést.

A Testület a rendőrségi iratokban rögzítetteket találta meggyőzőbbnek, ezért megállapította, hogy a panaszos előállítása jogszerű és indokolt volt.

Az előállítás időtartamával kapcsolatban az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése azt tartalmazza, hogy a Rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja.

Jelen ügyben a panaszos előállítása 17 óra 45 perctől 23 óra 46 percig tartott.

A Testület megítélése szerint a panaszos előállítása – figyelemmel arra is, hogy ezen idő alatt a panaszost a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság épületéből a BRFK Központi Fogda Gyorskocsi utcai objektumába szállították, a panaszosnál orvosi vizsgálatot hajtottak végre, és csak azt követően (20 óra 20 perckor) helyezték el az előállító helyiségbe – az intézkedés céljának eléréséhez szükségesnél hosszabb ideig tartott. 20 óra 20 perctől 23 óra 46 percig, azaz mintegy három és fél órán keresztül, a panaszossal szemben semmilyen eljárási cselekmény (pl. meghallgatás) nem történt, tekintettel arra, hogy a panaszos által elkövetett cselekmény vizsgálata a rendőrség megítélése szerint a továbbiakban a nyomozó ügyészség hatáskörébe tartozott, így csupán a gyanúsítottként történő kihallgatásról szóló idézést adták át részére.

A Testület – tekintettel arra, hogy eljárási cselekményt az előállítás utolsó három és fél órájában a panaszossal szemben nem folytattak le, a rendőrségi iratok alapján pontok sem indokolhatták a fogvatartást – nem tartotta szükségesnek a panaszos előállításának hat órás időtartamát, ezért megállapította, hogy az intézkedéssel sérült a panaszosnak az Alkotmány 55. § (1) bekezdése szerinti személyes szabadsághoz való joga.

A panaszos az előállítása kapcsán sérelmesnek tartotta, azt is, hogy annak okáról utóbb, a rendőrség Gyorskocsi utcai épületben sem tájékoztatták, ezért annak valószínű okáról csak az idézésben szerzett tudomást.

Az előállítás alakszerűségével kapcsolatban az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése előírja továbbá, hogy az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani. A rendőri jelentések szerint a rendőrség a tájékoztatási és az igazolás kiállítására vonatkozó kötelezettségének eleget tett (az utóbbi tekintetében a panaszos aláírásával azt igazolta is). A Testület a rendőrség álláspontját fogadta el a panasz ezen része tekintetében, ezért ebben a tekintetben jogsértést nem állapított meg, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

3) A panaszos kérte, hogy a Testület szerezzé be a kitöltött RK lapot, valamint a sérelmére elkövetett hivatali bűncselekményt rögzítő, rendőrség által készített videofelvételt.

A Testület a panasz ezen részével összefüggésben megjegyzi, hogy az RK lap időközben megsemmisítésre került, továbbá a rendőrség azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszossal szemben fogantatosított intézkedésről videofelvétel nem készült.

4) A panaszos sérelmezte azt is, hogy a hivatalos személy elleni erőszak gyanúja miatt – amelynek nyomozása ismeretei szerint ügyészségi hatáskörbe tartozik – nem egy ügyészségi nyomozó gyanúsította őt meg, és egy rendőr írta meg a nyomozó ügyészség általi kihallgatásra szóló idézést.

A Testület a panasz ezen része tekintetében az alábbiakra hívja fel a panaszos figyelmét.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogantatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Tekintettel arra, hogy a panasz ezen része büntetőeljárás kérdése, a Testületnek nincs hatásköre annak megítélésére. Ugyanakkor a Testület tájékoztatja a panaszost arról, hogy a kézbesítés szabályait a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 70-70/A. §-a tartalmazza.

A Be. 70. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján a büntügyi hatóság hivatalos iratának az érintett személy részére átadása (kézbesítés) nemcsak személyesen, posta útján, hirdetményi úton vagy nemzetközi jogsegély keretében történhet meg, hanem a hatóság kézbesítője útján is, illetve a címzett az iratot az azt küldőnél is átveheti.

IV.

A Testület minden esetben az adott panaszügy konkrét körülményei alapján egyedileg értékeli azt, hogy a jogsérelem milyen súlyosságú. Jelen ügyben – figyelemmel a több órás időtartamú szabadságelvonásra – a Testület megállapította, hogy a jogsérelem eléri azt mértéket, amely a súlyos alapsérelemet megállapító állásfoglalását megalapozza. Ennek megfelelően a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2009. december 16.

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület